

«Роль країни повинна бути реконструйована і у деяких випадках навіть підсилена. Державі треба намагатися перешкодити монополіям та олігархам займати панівні позиції і таким чином сприяти рівності можливостей», - вказує Берглоф на досвід Тетчер, важливий для України.

Тетчер, на його думку, підтримувала саме таку роль держави. «Тому й сьогодні далі на Схід Європи ви маєте олігархів і нерівність, а в центральній Європі панує добродійна комбінація демократії, функціональних ринків та сильних стимулів для економічного зростання», - наголошує економіст на позитивних наслідках впровадження досвіду Тетчер у цих країнах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. The Financial Times: Україні треба вчитися у Тетчер, як боротися з монополіями та олігархами

[Електронний ресурс] - Режим доступу:
http://ipress.ua/news/yebr_radyt_ukraini_vchytysya_u_tetcher_yak_perekryvaty_povitrya_monopoliyam_i_oligarham_18504.html

2. Контрактович П. Як би українську економіку рятувала Тетчер (рецепт виходу з кризи)

[Електронний ресурс] - Режим доступу:
http://texty.org.ua/pg/article/editorial_1/read/5835/Jak_by_ukrajinsku_jekonomiku_ratuvala_Tetcher_recept

Чорнобривець В.М., слухач 4-го курсу
 Миколаївського регіонального відділення
 ННІЗН НАВС

СУТНІСТЬ СТРАХУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Подолання політичної напруженості та збереження соціальної рівноваги, що є актуальною проблемою і напрямом державної політики, в сучасних умовах реформування економічної та політичної системи України набувають актуальності. Відбувається переорієнтація постулатів фінансового права на новий лад в системі захисту юридичних, фізичних осіб та держави від матеріальних витрат, до яких можуть призвести нещасний випадок чи інші ризикові обставини. Страхування є основною правовою формою фінансового захисту в економічно розвинутих країнах. Досвід розвитку страхування в цих країнах свідчить, що добре налагоджена страхова справа активно сприяє розв'язанню соціальних проблем. У давні часи люди добре усвідомлювали це, будуючи спеціальні приміщення для зберігання провізії на випадок можливої небезпеки. Неможливо не брати до уваги ті архітектурні знахідки, які є підтвердженням історичної зрілості страхування. Безумовно, сучасний стан страхування не можна порівнювати з тими первинними формами страхування доісторичного періоду.

Щоб вийти на шлях економічного розвитку, Україні необхідні радикальні зміни, які не можливі без посилення уваги до інституту страхування як соціально-економічного механізму

захисту господарської діяльності від руйнівної дії стихійного лиха, нещасних випадків, несприятливих змін ринкової кон'юнктури тощо.

Страховання є тим засобом захисту, за допомогою якого можна мінімізувати негативну дію різноманітних явищ у суспільному житті і навіть попередити чи взагалі усунути небажані наслідки їхньої дії. Отже, об'єктивна необхідність існування та розвитку страховання в Україні викликана тим, що воно є ефективним, раціональним, економічним та доступним засобом захисту всебічних інтересів як суб'єктів, які господарюють (виробників товарів та послуг), так і громадян.

Якщо в зарубіжних країнах страховання є вже усталеним правовим інститутом (страхові системи та їхні правові засади створювалися впродовж століть), то в країнах з перехідною економікою, до яких належить Україна, страховання ще перебуває в стадії становлення і розвитку. Крім того, нові основи організації й функціонування економіки обумовлюють необхідність приведення національного страхового законодавства у відповідність до потреб ринкової економіки. Проблеми, що виникають у процесі розвитку страховання, зумовлені низкою причин, у тому числі суперечливим ходом політичних, соціально-економічних перетворень, які відбувалися в Україні.

Страховання характеризується такими найважливішими ознаками, рисами та принципами:

1. Страховання являє собою фінансові економічні відносини, які є, по-перше, грошовими, по-друге, перерозподільними, оскільки на їх основі відбувається перерозподіл (вторинний розподіл) частини національного доходу.

2. Основою страховання є формування цільового страхового фонду грошових коштів. Страховий фонд є обов'язковим елементом суспільного виробництва, його економічна природа визначається виробничими відносинами, що є результатом виробництва та перерозподілу матеріальних благ. За допомогою страхового фонду багато в чому вирішуються об'єктивно існуючі протиріччя між людиною та природою, між природою та суспільством.

Використання коштів страхового фонду характеризується строго цільовим призначенням, іншими словами, здійснюється виключно у випадках, встановлених правилами та умовами страховання. Особливо жорстко подібне правило спрацьовує в системі обов'язкового страховання, оскільки тут воно обумовлене особливим характером даних страхових відносин, в яких реалізується державна функція захисту суспільно вразливих категорій громадян та працівників, або окремо взятих суспільних відносин.

Першою формою є створення фонду в децентралізованому порядку, як правило, у вигляді натуральних запасів, в рамках одного підприємства або господарства з метою самострахування. За допомогою самострахування досягається мета швидкого подолання

тимчасових труднощів у процесі виробництва. Наприклад, в агропромисловому секторі, використовуючи механізм самострахування, створюються насінний, фуражний та інші фонди, що покликані усунути або хоча б пом'якшити негативний вплив природно- кліматичного чинника на результати діяльності сільськогосподарських підприємств.

Друга форма організації страхового фонду є чітко централізованою. У такій формі за рахунок загальнодержавних ресурсів створюються централізовані страхові (резервні) фонди, що мають своїм призначенням забезпечення відшкодування збитку та відвернення наслідків стихійних лих та крупних аварій, що створили надзвичайну ситуацію та потягли великі руйнування і жертви серед населення.

Державні страхові резерви - необхідний та обов'язковий елемент суспільного відтворення. Страхові резерви створюються для покриття надзвичайних збитків внаслідок стихійних лих, техногенних катастроф, міждержавних та міжнаціональних конфліктів, інших негативних подій за рахунок коштів, що надходять із державного бюджету. Призначення резервів - підтримка стабільності національної економіки. Державні резерви формуються як у натуральній, так і у грошовій формі. У натуральній формі державний страховий резерв являє собою постійно відтворюваний запас продукції, матеріалів, сировини, палива й т. ін.

Кошти державних резервних фондів можуть спрямовуватися на заходи, що не пов'язані з ліквідацією наслідків стихійних лих, катастроф, конфліктів та інших негативних подій. Резервний фонд бюджету формується для здійснення непередбачених видатків, що не мають постійного характеру і не могли бути передбачені при складанні проекту бюджету.

Власенко К.О., студентка 3 курсу
Навчально-наукового інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ України *Науковий керівник:*
викладач кафедри гуманітарних та соціально- економічних
дисциплін ННПП НАВС Чугай О.М.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА»

На сучасному етапі розвитку економіки країни, в умовах подолання фінансової кризи та складних трансформаційних процесів суттєво ускладнюються умови господарювання вітчизняних підприємств, що призводить до необхідності розгляду проблеми забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання. Беззаперечною перешкодою на шляху забезпечення високого рівня фінансової безпеки будь-якого суб'єкта господарювання є